

Orman Alanları, Toplayıcılık Alanları, Avlak Alanlar ve Maden Alanları
Öğrt.Gör.Dr. Rüya Bayar

23/04/2011

ORMAN ALANLARI

Halk arasında orman; sadece bir ağaç topluluğu veya yakacak ihtiyacını karşılayan bir varlık olarak algılanmaktadır. Halbuki orman; ağaçlarla birlikte diğer bitkiler, hayvanlar, toprak, su, iklim gibi canlı ve cansız tabiat faktörlerinin birlikte oluşturduğu doğal bir bütünlüğü ifade etmektedir.

Türkiye ormanları çeşitli tıbbi, aromatik, endüstriyel ve süs bitkileri ile çok sayıda flora (bitki) ve fauna (hayvan) türlerine sahiptir. Ülkemiz ormanları küresel öneme sahip değerli biyoçeşitlilik kaynakları içermektedir. Bunlardan Göknar, Ladin, Sedir, Ardiç ve Sığla'nın gen merkezi ülkemizdir. Bir başka deyişle, bu ağaç türleri yeryüzüne ülkemizden yayılmışlardır.

Orman Alanlarının arazi kullanımı içerisinde değerlendirilmesi şüphesiz yararlanma biçimine göre şekillenmiştir. Arazi Kullanımı içerisinde ormanlar;

Koruma Alanı

Toplayıcılık Alanı

Avlak Alanı

Kereste Üretim Alanı vb. olarak değerlendirilebilir.

Yeraltındaki katı, sıvı ve gaz haldeki madenlerin (yeraltı zenginliklerinin) araştırılması, çıkarılması ve işletilmesiyle ilgili faaliyetlerin bütünü madencilik olarak tanımlanmaktadır. Maden çıkarımında (istihraç) metal sanayi ve enerji üretim sektörü için hammadde üretilmektedir.

Orman, muhafaza ormanı, ağaçlandırma alanları, kara avcılığı alanları, özel koruma bölgeleri, milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtı, tabiatı koruma alanı, tarım, mera, sit alanları, su havzaları, kıyı alanları ve sahil şeritleri, karasuları, turizm bölgeleri, alanları ve merkezleri ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri, askerî yasak bölgeler ve imar alanları ile mücavir alanlarda madencilik faaliyetlerinin çevresel etki değerlendirmesi, gayri sıhhî müesseseler ile ilgili hususlar dahil hangi esaslara göre yürütüleceği ilgili bakanlıkların görüşü alınarak Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.

Ekonominin önemli sektörlerinden biri olan madencilik, ulusların sosyoekonomik kalkınmaları için gerekli olan enerji ve sanayinin temel hammaddelerini sağlayan tüm faaliyetleri kapsamaktadır. Madenler, ülkelerin doğal kaynaklarından biri olup, giderek artan talepleri karşılamak yüzünden de işletilmeleri kaçınılmazdır. Ancak kullanılmakta olan maden çıkarma metotlarına bakılmaksızın, her türlü maden işletmeleri yoğun olarak arazi bozulmalarına ve doğal çevrenin tahribine sebep olmaktadır. Madencilik işletmeleriyle doğal kaynaklar olan madenler ve mineraller insan refahı için bir taraftan ekonomiye kazandırılırken, diğer taraftan ekolojik çevreye verilen büyük tahribat ve zararları çoğu zaman gözardı edilmektedir. Faaliyetlerin yapıldığı alanlarda ve özellikle açık işletme yöntemi ile çalışılan sahalarda, çalışmalar bittikten sonra topografya, jeolojik yapı, röliyef, su rejimi, iklim ve peyzaj tamamen değişmekte ve bitki örtüsünün de tahrip olmasına neden olmaktadır.

Doğrudan Bozulma: Maden ocakları çalışma sahalarındaki örtü ve atık yığınları ile madencilik binalarının inşa edildiği diğer alanlardaki toprak ve bitki örtüsünün yok edilmesi sonucu meydana gelir.

Dolaylı Bozulma: Eski maden hafriyat yerleri, örtü ve atık yığınları, maden binaları ile mineral zenginleştirme tesislerinin bulunduğu yerlerde toprak yapısı, su ilişkileri, kimyasal özellikler, toprak ve bitki örtüsü, yerel iklim, insan ve hayvan sağlığının değişime uğraması gibi olaylar görülebilir.